

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego R – zgłoszenie nr 13 750 849

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2021 r. w sprawie R 2789/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2021 r. – Francja / Komisja

(Sprawa T-475/21)

(2021/C 391/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska, (przedstawiciele: F. Alabrune, T. Stéhelin, A-L. Desjonquères, G. Bain, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności w części decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/988 z dnia 16 czerwca 2021 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim stosuje korektę w kwocie 45 869 990,19 EUR w odniesieniu do „dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją” w oparciu o podstawy brzmiące „Środek 24 – Rok składania wniosków 2017 (rok budżetowy 2018)” oraz „Środek 24 – Rok składania wniosków 2017 (rok budżetowy 2019)” dla lat 2018 i 2019;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca względem zaskarżonej decyzji podnosi jedyny zarzut.

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła prawo, dokonując błędnej wykładni art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013⁽¹⁾, uznając, że rośliny strączkowe uprawiane w mieszance z trawami nie mogą kwalifikować się do fakultatywnego systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji.

Po pierwsze, art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 umożliwia państwom członkowskim ustanowienie systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji w odniesieniu do wszystkich wspólnych i utrwalonych praktyk w danym państwie członkowskim w sektorze roślin wysokobiałkowych, który jest ukierunkowany na rośliny strączkowe uprawiane ze względu na wysoką zawartość białka.

Po drugie, art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że sektor roślin wysokobiałkowych obejmuje praktykę, powszechną w szczególności we Francji, polegającą na uprawie mieszanek składających się w przeważającej mierze z pastewnych roślin strączkowych z trawami.

W związku z tym, uznając przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, że uprawa mieszanek z przewagą pastewnych roślin strączkowych z trawami nie może kwalifikować się do fakultatywnego wsparcia związanego z wielkością produkcji przewidzianego w art. 52 rozporządzenia nr 1307/2013, Komisja naruszyła prawo.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013 L 347, s. 608).

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2021 r. – TransnetBW / ACER

(Sprawa T-476/21)

(2021/C 391/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TransnetBW GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Burmeister i P. Kistner)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Odwoławczej ACER z dnia 28 maja 2021 r., sprawa nr A-001–2021 (cons.), dotyczącej odwołania od decyzji ACER nr 30/2020 w sprawie metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych (zwanej) dla rdzenia regionu wyznaczania zdolności przesyłowych (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie ACER kosztami postępowania poniesionymi przez TransnetBW GmbH.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem zakresu metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych potwierdzonej w zaskarżonej decyzji. Metoda podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych potwierdzona w zaskarżonej decyzji w sposób niezgodny z prawem rozszerza zakres stosowania zasady „zanieczyszczający płaci” na podział kosztów działań zaradczych prowadzonych w zasadzie na wszystkich elementach sieci przesyłowej w rdzeniu regionu wyznaczania zdolności przesyłowych, mimo że zgodnie z prawem zasada ta ma stanowić zwolnienie ze spoczywającego na właścicielach sieci ogólnego obowiązku utrzymywania i rozbudowy sieci stosownie do potrzeb rynku (zasada „właściciel płaci”).